

11. Andragende fra Gaardeier Kr. Bruggaard i Lyngs om, at en i Andragendet omhandlet Overlandvæsenkommissions-Kjendelse maa blive forandret eller han hjulpen til fri Proces i Anledning af samme Sag. (Indbragt den 18de Januar 1882 ved Folkethingsmanden for Thisted Amts 3die Valgkreds, Carstensen).

Andragendet er saalydende:

„Understævne tillader sig erhbødigst at søge det høie Things Bistand til at faae en den 19de Juli f. A. affagt Overlandvæsenkommissions-Kjendelse forandret og bragt i Overensstemmelse med Lovgivningen, eventuelt til at erholde fri Proces for Høiesteret for at erhverve Dom for, at Kjendelsen er aldeles ulovmedholdelig. Ibet jeg tillader mig at bede høisfølgende Bilag — navnlig Bilag 10, Andragende til Indenrigsministeriet — bemærket, skal jeg her indfrænte mig til at bemærke, at der nu ikke skjønnes at være anden Udevi, end at andrage hos Folkethinget om dets Bistand til enten at faae Kjendelsen annulleret eller at faae fri Proces til at føre Sagen for Høiesteret, da Justitsministeriet paa et dertil direkte paany indgivet Andragende har afflaaet at bevilge mig fri Proces — Bilag 11 — og jeg selv savner Midler til at komme til min Ret: en lovmedholdelig Afgjørelse af det omhandlede Regnsørgsmaal.

Jeg kan ikke vel frigjøre mig for den Tro, at der paa en eller anden Maade maa kunne findes Midler til at faae en Kjendelse ophævet, forandret eller prøvet ved Retten uden Udgift for den derved forurettede enkelte uformuende Borger, da en Overlandvæsenkommission, der ikke følger Loven ved sine Afgjørelser, ellers vilde kunne berebe Folk store Vanfæligheder, naar, som Tilfældet er i denne Sag, Kjendelsen, foruden paa alle Punkter at afvige fra Lovens klare Bud, tillige er aldeles udsførlig, samt det tilsigtede Resultat: Bøld med Jerntraad ovenpaa aldeles ikke er formaalstjenlig, da det aldeles ikke kan holde sig om Vinteren — Bil. 5—6 og 12 — der vise, at Jerntraad ikke kan holde sig paa flad Jord, og at Vandet staaar 8 Tommer over Bøldens Spide i den paagjældende Eng, saa det vil skjønnes, at staaar Hegnet af Traad og Pøle daarligere i et Dige end paa flad Jord, saa vil det umulig kunne staa, naar Vand- og Isdrift overfylder Diget ca. 1 Fod. Dernæst tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa Bil. 3, hvorefter selve Hegnet aldeles ikke kan reises efter de i Kjendelsen givne Forrifter. Kjendelsen kan saaledes ikke bringes i Udførelse, kan altsaa ikke være den endelige Afgjørelse i Sagen. Naar endvidere, som det fremgaar af Bil. 1, bemærkes, at jeg aldrig har krævet andet Hegn, end Loven hjemler, og der — uagtet ingen lovlig Kjendelse kan gaa mig imod — dog er paalagt mig at udrede et Beløb af 226 Kr. 54 Ore, saa skal jeg hermed slutte, haabende, at det høie Ting vil skjænke denne for mig høist vigtige Sag Opmærksomhed, og hjælpe mig til at faae den omstrevne Kjendelse ophævet eller gratis ført for Høiesteret eller endelig, at det mig formentlig med Urette paalagte Beløb 226 Kr. 54 Ore erstattes af det Offentlige.“

Da Overlandvæsenkommissionen ikke ses at have afgjort Punkter, der ligge udenfor Landvæsenkommissionernes Omraade, og en Appel til Høiesteret saaledes vilde være ørkesløs (jfr. Lov om Landvæsenkommissioner af 30te December 1858 § 21), gjør Udvalget allerede af denne Grund ingen Indstilling.

12. Andragende fra Bestyrelsen for „Danst Kvindesamfund“ om Forandringer i Straffelovgivningen, sigtende til at hæmme Mishandlinger af Mænd mod deres Hustruer. (Indbragt den 19de Januar 1882 ved Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Goss).

Andragendet er saalydende:

„Bestyrelsen for „Danst Kvindesamfund“ tillader sig herved underdanigst at henvende sig til det høie Folkething med Andragende om, at det maa blive taget under Overveelse, hvilke Forandringer Straffelovgivningen maatte kunne undergaa for at afgive et mere betryggende Bærn, end nu er Tilfældet, for Hustruer mod Mishandlinger fra deres Mænds Side. Det vil ikke være undgaaet Thingets Opmærksomhed, at Straffesager angaaende oprørende Mishandlinger af denne Art forekomme med sørgelig Hyppighed og bære Vidnesbyrd om en udbredt Raahed og Brutalitet, mod hvilken den gjældende Strafferet, idetmindste saaledes som den anvendes af Domstolene, synes at være magtesløs. For den almindelige Opfattelse maa det stille sig som en altfor lempelig Straf, naar gjentagne, raa Mishandlinger, udviste mod Hustruer, ikke sjeldent medens disse ere i frugtommelig Tilstand, kun paadrage Manden en Straf af kortere Tids Fængsel paa Vand og Brød. Omendkjøndt Straffelovens § 202 tillader at gaa op til en høiere Strafart under skæpende Omstændigheder,